

De Europæiske Fællesskabers Tidende

20. årgang nr. L 334

24. december 1977

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets Forordning (EØF) nr. 2827/77 af 12. december 1977 om ændring af forordning (EØF) nr. 543/69 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport 1
 - ★ Rådets Forordning (EØF) nr. 2828/77 af 12. december 1977 om ændring af forordning (EØF) nr. 1463/70 om indførelse af et kontrolapparat inden for landevejstransport 5
 - ★ Rådets Forordning (EØF) nr. 2829/77 af 12. december 1977 om iværksættelse af den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR) 11
 - ★ Rådets Forordning (EØF) nr. 2830/77 af 12. december 1977 om foranstaltninger, der er nødvendige for at gøre jernbanevirksomhedernes bogføring og årsregnskaber sammenlignelige 13
 - ★ Rådets Forordning (EØF) nr. 2831/77 af 12. december 1977 om prisdannelsen for godstransport ad landevej mellem medlemsstaterne 22
-

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Råd

77/795/EØF:

- ★ Rådets Beslutning af 12. december 1977 om indførelse af en fælles procedure for udveksling af oplysninger vedrørende kvaliteten af fersk overfladevand i Fællesskabet 29

77/796/EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 12. december 1977 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i forbindelse med udøvelse af transportvirksomhed inden for personbefordring og transportvirksomhed inden for godstransport ad landevej omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed 37

2

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken, akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

De akter, hvis titel er trykt med fede typer efter en asterisk, er alle andre akter.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2827/77

af 12. december 1977

om ændring af forordning (EØF) nr. 543/69 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 af 25. marts 1969 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 514/72⁽²⁾ og nr. 515/72⁽³⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽⁴⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Indvundne erfaringer har vist, at visse vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 543/69 bør afhjælpes ved, at der i denne foretages ændringer, som ikke er til skade for målsætningerne for sociale fremskridt, færdselssikkerhed og harmonisering af kurrencevilkårene på landevejstransportområdet;

for køretøjer, i hvilke der anvendes et kontrolapparat som omhandlet i artikel 1 og 20 i Rådets forordning (EØF) nr. 1463/70 af 20. juli 1970 om indførelse af et kontrolapparat inden for landevejstransport⁽⁶⁾, bør kontrollen med de daglige køretider ikke suppleres ved

en begrænsning af den daglige kørselsstrækning, som de nævnte køretøjer skal tilbagelægge;

for talrige transporter ad landevej inden for Fællesskabet tilbagelægges en del af strækningen med færge eller med jernbane; det er derfor vigtigt, at der i forordning (EØF) nr. 543/69 indarbejdes bestemmelser for de daglige hvileperioder og for passende arbejdsafbrydelser ved sådanne transporter;

af hensyn til færdselssikkerheden bør det forbydes, at der ydes præmier i forhold til den tilbagelagte strækning og/eller den transporterede varemængde, da dette kan være til fare for færdselssikkerheden;

det vil være hensigtsmæssigt, at der ved en fællesskabsprocedure åbnes mulighed for at gøre undtagelser fra forordningens bestemmelser for så vidt angår visse indenlandske transporter af særlig karakter; i tilfælde af undtagelser bør medlemsstaterne have pligt til at indføre en effektiv kontrol med de pågældende transporter og at sikre, at den sociale beskyttelse og færdselssikkerheden ikke forringes;

hvis der inden den 1. januar 1981 viser sig alvorlige vanskeligheder på transportområdet eller vanskeligheder, som kan føre til en alvorlig ændring af den økonomiske situation i et land eller en landsdel, må medlemsstaterne kunne bemyndiges til at vedtage undtagelsesforanstaltninger i forhold til visse bestemmelser i forordning (EØF) nr. 543/69; undtagelser i henhold til nærværende forordning må dog ikke finde anvendelse efter den 1. januar 1981 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 543/69, ændres således:

(1) EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 49.

(2) EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 1.

(3) EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 11.

(4) EFT nr. C 6 af 10. 1. 1977, s. 150.

(5) EFT nr. C 297 af 16. 12. 1976, s. 12.

(6) EFT nr. L 164 af 27. 7. 1970, s. 1.

1. Artikel 4 ændres således:

— nr. 4 affattes således:

»4. tjenestekøretøjer, der benyttes af politiet, gendarmeriet, forsvaret, brandvæsenet, civilforsvaret, vandbygningsvæsenet, vand-, gas- og elektricitetsværker, vejvæsenet, telegraf- og telefonvæsenet, postvæsenet til postforsendelser, radioen, fjernsynet og de myndigheder, der foretager pejling af radio- og fjernsynssendere eller -modtagere, eller køretøjer, der anvendes af andre offentlige myndigheder til offentlige tjenesteydelser, som ikke konkurrerer med erhvervsmæssige transportvirksomheder;«

— nr. 5 affattes således:

»5. Køretøjer, der benyttes til befordring af syge og kvæstede og til transport af redningsmateriel, samt alle andre specialkøretøjer, der anvendes til lægelige opgaver;«

— nr. 7 affattes således:

»7. traktorer og andet materiel, der udelukkende anvendes til lokale land- og skovbrugsarbejder;«

— følgende indsættes som nr. 8 og 9:

»8. køretøjer, der benyttes til transport af cirkus- og tivoliudstyr;

9. specialkøretøjer, der anvendes ved trafikuheld.«

2. Teksten til artikel 6 bliver stk. 1 og følgende indsættes som stk. 2:

»2. Stk. 1 gælder ikke for de nævnte køretøjer, når der i disse anvendes et kontrolapparat som omhandlet i artikel 1 eller i artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1463/70 af 20. juli 1970 om indførelse af et kontrolapparat inden for landevejstransport ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2828/77 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 27. 7. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 334 af 24. 12. 1977, s. 5.«

3. Artikel 9 og 10 udgår.

4. Følgende indsættes som artikel 11a:

»Artikel 11a

Såfremt et medlem af det kørende personale inden for gods- eller personbefordring følger med et køretøj, der transporteres med færge eller jernbane, kan den daglige hviletid afbrydes én gang, for så vidt følgende betingelser overholdes:

— den del af den daglige hviletid, der tilbringes på fast grund, kan ligge før eller efter den del af den daglige hviletid, der tilbringes om bord på færge eller i tog;

— tidsrummet mellem de to dele af den daglige hviletid bør være så kort som muligt og må i intet tilfælde overstige en time før inladrningen eller efter udladningen af køretøjet, idet toldbehandlingen medregnes i inladrnings- eller udladrningsprocessen;

— under begge de to dele af den daglige hviletid skal medlemmet af det kørende personale kunne disponere over en seng eller en køje;

— såfremt den daglige hviletid afbrydes på denne måde, forlænges hviletiden med to timer;

— ethvert tidsrum, der tilbringes om bord på færge eller i tog, og som ikke henregnes under en del af den daglige hviletid, betragtes som en afbrydelse i henhold til artikel 8.«

5. Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Ethvert medlem af det kørende personale skal foruden de i artikel 11 nævnte daglige hviletider have en ugentlig hviletid på mindst 29 sammenhængende timer, der skal følge umiddelbart efter eller ligge umiddelbart før en daglig hviletid.

2. Den i stk. 1 omhandlede hviletid kan nedsættes til mindst 24 sammenhængende timer på betingelse af, at der i samme uge gives det pågældende medlem af det kørende personale en til nedsættelsen svarende hviletid.

3. I perioden fra 1. april til 30. september kan den i stk. 1 omhandlede ugentlige hviletid dog — for medlemmer af det kørende personale på køretøjer, der er indsat i international persontransport ad vej — erstattes af en hviletid på mindst 60 på hinanden følgende timer, som skal overholdes inden udløbet af enhver periode på højst 14 på hinanden følgende dage. Til denne hviletid skal der, umiddelbart før eller umiddelbart efter, slutte sig en daglig hviletid i henhold til artikel 11.

Første afsnit gælder ikke for medlemmer af det kørende personale på køretøjer i personrutekørsel.«

6. Følgende indsættes som afdeling Va:

»AFDELING Va

Forbud mod visse former for aflønning

Artikel 12a

Medlemmer af det kørende personale, som er lønnede arbejdstagere, må ikke, ej heller i form af præmier eller løntillæg, aflønnes i forhold til den tilbagelagte strækning og/eller den transporterede

godsmængde, medmindre sådanne præmier eller løntillæg er af en sådan art, at de ikke kan bringe færdselssikkerheden i fare.«

7. Artikel 13, stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. Hver medlemsstat kan anvende højere minimumsgrænser eller lavere maksimumsgrænser end de i artikel 5 og artikel 7—12 fastsatte og kan undlade at anvende artikel 6, stk. 2.«

8. a) Teksten til artikel 14a bliver stk. 1 med følgende ændring:

i litra a), nr. iii), tilføjes ordene »og omvendt« i indledningen.

b) I artikel 14a indsættes som stk. 2, 3, 4 og 5:

»2. Medlemsstaterne kan efter samråd med Kommissionen meddele undtagelser fra denne forordning for så vidt angår følgende former for indenlandsk kørsel:

a) benyttelse af køretøjer, der ifølge deres konstruktion og udstyr er egnede til befordring af højst 15 personer, føreren indbefattet;

b) benyttelse af køretøjer, der prøvekøres på lokale veje i forbindelse med reparationer eller vedligeholdelse;

c) transport af levende dyr fra landbrugsbedrifter til lokale kvægtorve og omvendt samt transport af dyrekroppe eller slagteraffald, som ikke er bestemt til menneskeligt forbrug.

3. Medlemsstaterne kan efter bemyndigelse fra Kommissionen meddele undtagelser fra denne forordning for så vidt angår følgende former for indenlandsk kørsel:

a) benyttelse af specialkøretøjer til betjening af lokale markeder, til salg ved dørene, til ambulante bank-, valuta- eller opsparingstransaktioner, til gudstjenester, til udlån af bøger, plader eller kassetter samt til kulturelle formål eller ambulante udstillinger;

b) transport af mælk fra gård til mejeri og omvendt.

Kommissionen kan ved vedtagelsen af disse foranstaltninger nærmere angive de betingelser og regler, som den finder nødvendige for deres gennemførelse.

4. For at gøre det muligt inden for transportvirksomhed at yde bistand til befolkningen i

særlige områder under kritiske omstændigheder af midlertidig karakter, kan medlemsstaterne meddele tidsbegrænsede undtagelser fra afdeling IV og V for så vidt angår indenlandsk transport. De giver straks meddelelse om sådanne foranstaltninger til Kommissionen, som kan ændre eller ophæve dem.

5. Når en undtagelse fra denne forordning meddeles, træffer medlemsstaterne samtidig egnede foranstaltninger for at sikre en effektiv kontrol med de pågældende transportere og for at sikre, at normerne for den sociale beskyttelse og trafikikkerheden ikke tilsidesættes.

Artikel 2

1. Såfremt anvendelsen af artikel 7—12 i forordning (EØF) nr. 543/69 i løbet af de første tre år efter nærværende forordnings ikrafttræden giver anledning til alvorlige vanskeligheder på transportområdet eller til vanskeligheder, som kan føre til en alvorlig ændring af den økonomiske situation i et land eller en landsdel, kan en medlemsstat anmode Kommissionen om bemyndigelse til at vedtage beskyttelsesforanstaltninger, der omfatter undtagelser fra disse artikler for indenlandsk transport på eget område.

2. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat fastsætter Kommissionen straks de undtagelser, som den finder påkrævet, idet den præciserer betingelserne og de nærmere retningslinjer, som skal indeholde en plan for en fortsat og regelmæssig gradvis tilbagevenden til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 543/69. Den påser, at der ikke sker et tilbageskridt i forhold til det, der for så vidt angår social beskyttelse og færdselssikkerhed allerede er gennemført i praksis i medfør af de bestemmelser, som eksisterede ved nærværende forordnings ikrafttræden.

3. Kommissionen underretter straks de øvrige medlemsstater om de undtagelser, som den tillader, og de nærmere retningslinjer for deres gennemførelse. Den aflægger halvårlig beretning til Rådet om situationen og om de foranstaltninger, der træffes, for at samtlige bestemmelser i forordning (EØF) nr. 543/69 kan være i kraft i alle medlemsstater ved udgangen af den i stk. 1 omhandlede periode.

4. Fra 1. januar 1981 ophører gyldigheden af de undtagelser, som er meddelt i henhold til denne artikel.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1978.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1977.

På Rådets vegne

L. DHOORE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2828/77

af 12. december 1977

om ændring af forordning (EØF) nr. 1463/70 om indførelse af et kontrolapparat inden for landevejstransport

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 af 25. marts 1969 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2827/77 ⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I lyset af den erfaring, der er indvundet i forbindelse med gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1463/70 af 20. juli 1970 om indførelse af et kontrolapparat inden for landevejstransport ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1787/73 ⁽⁶⁾, med hensyn til konstruktion og anvendelse, bør der i denne forordning foretages visse ændringer med henblik på dels at give teksten en mere præcis udformning og dels at udnytte denne erfaring;

såfremt der opstår uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne vedrørende en EØF-typegodkendelse, bør Kommissionen inden for en frist på seks måneder kunne afgøre tvisten ved en beslutning, såfremt de pågældende medlemsstater ikke har kunnet bilægge den;

det er fundet ønskeligt at udsætte datoen for anvendelse af forordning (EØF) nr. 1463/70 på visse køretøjer, der er indregistreret før 1. januar 1975 og for de nye medlemsstater før 1. januar 1976;

den tekniske udvikling kræver en hurtig tilpasning af de tekniske forskrifter, der er fastsat i bilagene til forordning (EØF) nr. 1463/70; for at lette iværksættelsen af de nødvendige foranstaltninger i denne henseende bør der fastsættes en procedure, hvorved der indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et udvalg for tilpasning af forordning (EØF) nr. 1463/70 til den tekniske udvikling;

den engelske version af litra c), nr. 1.2, i afsnit III i bilag I til forordning (EØF) nr. 1463/70 bør tilpasses, så der opnås fuldstændig overensstemmelse med de øvrige versioner —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Teksten til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1463/70 bliver stk. 1, og følgende indsættes som stk. 2 og 3:

»2. Medlemsstaterne kan dog efter samråd med Kommissionen undlade at anvende denne forordning på de køretøjer, der er omhandlet i artikel 14a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 543/69.

3. Medlemsstaterne kan efter bemyndigelse fra Kommissionen undlade at anvende denne forordning på de køretøjer, der er omhandlet i artikel 14a, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 543/69.«

Artikel 2

Artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1463/70 affattes således:

»Artikel 4

1. Med forbehold af bestemmelserne i punkt III, stk. 4, i bilag VII til tiltrædelsesakten og fra 1. januar 1975 er installering og brug af et kontrolapparat obligatorisk for følgende køretøjer:

a) når de tages i brug: køretøjer, der fra dette tidspunkt indregistreres for første gang;

⁽¹⁾ EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 49.

⁽²⁾ Se side 1 i denne Tidende.

⁽³⁾ EFT nr. C 7 af 12. 1. 1976, s. 68.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 50 af 4. 3. 1976, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 27. 7. 1970, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 181 af 4. 7. 1973, s. 1.

b) køretøjer til transport af farligt gods uanset tidspunktet for deres indregistrering.

2. Fra 1. januar 1978 er installering og brug af et kontrolapparat obligatorisk for andre køretøjer.

3. Den i stk. 2 nævnte dato udskydes dog til den 1. juli 1979 for køretøjer, der udelukkende benyttes til indenlandsk transport af gods, bortset fra farligt gods, og

- som udfører transport inden for en radius af 50 km fra køretøjets hjemsted, herunder de kommuner hvis centrum ligger inden for denne radius, eller
- hvis tilladte totalvægt med påhængskøretøj eller sættevogn ikke overstiger 6 tons, eller hvis størst tilladte nyttelast ikke overstiger 3,5 tons.«

Artikel 3

Artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1463/70 affattes således:

»Artikel 5

Artikel 14 og 15 i forordning (EØF) nr. 543/69 gælder ikke for medlemmer af det kørende personale på køretøjer, som benytter et kontrolapparat, der er i overensstemmelse med bilag I og II til nærværende forordning.«

Artikel 4

I artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1463/70 indsættes som stk. 2:

»For ændringer af eller tilføjelser til en godkendt model skal der meddeles en supplerende EØF-typegodkendelse af den medlemsstat, som har meddelt den oprindelige EØF-typegodkendelse.«

Artikel 5

Artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1463/70 affattes således:

»Artikel 10

1. Konstaterer en medlemsstat, som har meddelt en EØF-typegodkendelse i henhold til artikel 7, at kontrolapparater eller diagramark med det tildelte EØF-typegodkendelsesmærke ikke svarer til den godkendte model, træffer den de nødvendige foranstaltninger til at sikre produktionens overensstem-

melse med den godkendte model. Disse foranstaltninger kan i givet fald udstrækkes til en inddragelse af EØF-typegodkendelsen.

2. En medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, skal inddrage denne, såfremt det kontrolapparat eller det diagramark, for hvilket der er meddelt typegodkendelse, ikke kan anses at være i overensstemmelse med denne forordning og dens bilag eller ved anvendelsen udviser en fejl af generel karakter, der gør dem uegnede til deres formål.

3. Underrettes en medlemsstat, der har meddelt en EØF-typegodkendelse, af en anden medlemsstat, om, at der foreligger et af de i stk. 1 eller 2 nævnte forhold, træffer den efter samråd med denne stat de i disse stykker omhandlede foranstaltninger med forbehold af anvendelse af stk. 5.

4. Den medlemsstat, der har konstateret et af de i stk. 2 nævnte forhold, kan indtil videre forbyde, at de pågældende kontrolapparater og diagramark markedsføres eller tages i brug. Det samme gælder i de i stk. 1 omhandlede tilfælde for kontrolapparater og diagramark, for hvilke der ikke kræves nogen EØF-førstegangskontrol, når fabrikanten, efter en påmindelse herom, ikke har tilvejebragt overensstemmelse med den godkendte model eller med kravene i denne forordning.

Under alle omstændigheder giver medlemsstaternes kompetente myndigheder inden en måned hinanden og Kommissionen meddelelse om inddragelse af en EØF-typegodkendelse eller om andre foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, samt om de grunde, der berettiger denne foranstaltning.

5. Bestrider den medlemsstat, der har meddelt EØF-typegodkendelsen, at de i stk. 1 og 2 omhandlede forhold, hvorom den er blevet underrettet, er til stede, bestræber de interesserede medlemsstater sig på at bilægge uoverensstemmelsen, idet Kommissionen holdes underrettet.

Såfremt forhandlingerne mellem medlemsstaterne ikke har ført til enighed inden for en frist af fire måneder efter den i stk. 3 omhandlede meddelelse, vedtager Kommissionen efter høring af eksperter fra samtlige medlemsstater og efter at have behandlet alle relevante faktorer, f.eks. økonomiske og tekniske, inden for en frist på seks måneder en beslutning, der notificeres for de pågældende medlemsstater og samtidig meddeles de øvrige medlemsstater. Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde fristen for iværksættelse af beslutningen.«

Artikel 6

Artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1463/70 affattes således:

»1. Ved ansøgning om EØF-typegodkendelse af en model til diagrammark skal ansøgeren i begæringen præcisere i hvilken model (hvilke modeller) af kontrolapparat(er), dette diagrammark skal finde anvendelse, og skal til afprøvning af diagramarket levere et egnet apparat af den (de) pågældende type(r).«

Artikel 7

Artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1463/70 affattes således:

»1. Installering og reparationer af kontrolapparatet må kun foretages af installatører eller værksteder, som er autoriseret hertil af medlemsstaternes kompetente myndigheder, efter at disse, hvis de ønsker det, har indhentet udtalelse fra de pågældende fabrikanter.«

Artikel 8

Artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1463/70 affattes således:

»2. Arbejdsgiveren er forpligtet til at opbevare diagramarkene i mindst ét år efter benyttelsen; diagramarkene for de enkelte medlemmer af det kørende personale skal på forlangende forelægges for eller udleveres til den kompetente kontrolembdmand.«

Artikel 9

Artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1463/70 ændres således:

1. Stk. 2, første afsnit, andet punktum, affattes således:

- »De skal især:
- påse, at tidsmarkeringen på diagramarket stemmer overens med indregistreringslandets officielle tid,
 - betjene kontrolapparatets indstillingsanordning således, at følgende tidsgrupper optegnes på en sådan måde, at de kan skelnes fra hinanden:
 - a) køretider,
 - b) de øvrige arbejds- og tilstedeværelsestider,
 - c) arbejdsafbrydelser og hviletider;
 de under litra b) anførte tidsgrupper kan optegnes særskilt på diagramarket;
 - foretage de nødvendige udskiftninger af diagramarkene, såfremt det kørende personale omfatter flere medlemmer, således at de i kapitel

II, nr. 1), 2) og 3) i bilag I, omhandlede oplysninger virkelig noteres på diagramarket for det medlem af det kørende personale, der fører køretøjet.«

2. Stk. 3, litra d), andet og tredje led, udgår.

3. Stk. 4 affattes således:

»4. Apparatet skal være indrettet således, at kontrolembdsmændene, efter eventuel åbning af apparatet, kan aflæse optegnelserne for de ni timer, der går forud for kontroltidspunktet, uden at arket deformeres varigt, beskadiges eller tilsmudses.

Apparatet skal endvidere være indrettet således, at det uden at kassen åbnes er muligt at konstatere, om optegnelserne finder sted.«

4. I stk. 5 anføres tallet »7« i stedet for »14«.

Artikel 10

I artikel 18, stk. 1, tredje afsnit, bliver henvisningen til artikel 21 en henvisning til artikel 23.

Artikel 11

I kapitel VI i forordning (EØF) nr. 1463/70 bliver artikel 21 til artikel 23, og følgende indsættes som artikel 21 og 22:

»Artikel 21

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagene til denne forordning til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 22.

Artikel 22

1. Der nedsættes et udvalg for tilpasning af denne forordning til den tekniske udvikling, i det følgende benævnt »udvalget«, sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og under forsæde af en repræsentant for Kommissionen.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

3. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for udvalget enten på eget initiativ eller på begæring af en repræsentant for en medlemsstat.

4. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de bestemmelser, der skal vedtages. Udvalget afgiver en udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn

til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udvalget træffer afgørelse med et flertal af enogfyrre stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til artikel 148, stk. 2, i traktaten. Formanden deltager ikke i afstemningen.

5. a) Kommissionen vedtager de påtænkte bestemmelse, når disse er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
- b) Er de påtænkte bestemmelser ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller har udvalget ikke afgivet udtalelse, fremsætter Kommissionen snarest over for Rådet forslag til de bestemmelser, der skal vedtages. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- c) Har Rådet ikke truffet afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder, efter at det har fået forslaget forelagt, vedtages de foreslåede bestemmelser af Kommissionen.

Artikel 12

I kapitel I, litra a), i bilag I til forordning (EØF) nr. 1463/70 erstattes udtrykket »Et i motorkøretøjer installeret apparat til« med »Et apparat bestemt til installering i motorkøretøjer med henblik på«.

Artikel 13

I kapitel I, litra d) og e) i bilag I til forordning (EØF) nr. 1463/70 erstattes angivelsen »kapitel VI, litra c)« med »kapitel VI, nr. 4«.

Artikel 14

Kapitel III i bilag I til forordning (EØF) nr. 1463/70 ændres således:

1. Litra a), nr. 3.2, affattes således:
 - »3.2. Enhver ændring af en af apparatets komponenter eller af arten af de til dets fremstilling anvendte materialer skal, inden apparatet tages i brug, godkendes af den myndighed, som har typegodkendt apparatet.«
2. Litra a), nr. 6.3, udgår.
3. I litra b), nr. 1.1, indsættes følgende:

»De cifre, der angiver hektometer, skal klart kunne skelnes fra dem, der angiver hele kilometer.«

4. Litra b), nr. 1.2, affattes således:

»1.2. Vejstrækningsmålerens cifre skal være let læselige og have en synlig højde på mindst 4 mm.«

5. I litra b) indsættes følgende som nr. 3:

»3. *Tidsmåleinstrument* (ur)

Tidsmåleren skal kunne aflæses, uden at apparatet behøver at åbnes, og aflæsningen skal være sikker, let og utvetydig.«

6. I litra c), nr. 1.1, udgår ordet »nøje«.

7. I den engelske udgave affattes litra c), nr. 1.2, således:

»1.2. The mechanism moving the record sheet must be such as to ensure that the latter moves without play and can be freely inserted and removed.«

8. Litra c), nr. 3.1, andet led, affattes således:

»— forholdet mellem føringsbuens krumningsdiameter og bredden af det felt, som er beregnet til registrering af hastigheden, må ikke være mindre end 2,4 : 1 uanset diagramarkets form.«

9. Litra c), nr. 4.1, affattes således:

»4.1. Kontrolapparatet skal være indrettet således, at det ved en eventuel betjening af en omskifter kan optegne fire tidsgrupper automatisk og hver for sig, som anført i artikel 17, samt således at kategori b) eventuelt kan opdeles i to tidsgrupper.«

10. Litra e), nr. 1, affattes således:

»1. På apparatets skala skal være anbragt følgende betegnelser:

- i umiddelbar nærhed af vejstrækningsmålerens indikation, måleenheden for de tilbagelagte vejstrækninger med forkortelsen »km«,
- i nærheden af hastighedsskalaen, forkortelsen »km/t«,
- hastighedsmålerens måleområde med forkortelsen »V_{min} ... km/t, V_{max} ... km/t«; denne angivelse kan udelades, hvis den fremtræder på apparatets dataskilt;

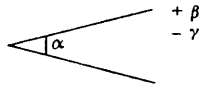
disse forskrifter finder dog ikke anvendelse på kontrolapparater, som er godkendt før denne forordnings ikrafttræden.«

11. I litra e), nr. 2:

— i fjerde led udgår udtrykket »med mindst to decimaler efter kommaet«;

— følgende led indsættes:

»— hvis apparatets følsomhed over for hældningsvinklen kan påvirke dets angivelser ud over de tilladte tolerancer, den tilladelige hældningsvinkel angivet som:

hvor α er vinklen målt fra vandret til den stilling af apparatets forside (anbragt revendt), for hvilken apparatet er justeret, medens β og γ er de maksimalt tilladte afvigelser henholdsvis opad og nedad fra justeringsvinklen α .«

12. a) Litra f), nr. 1, litra a), affattes således:

»a) tilbagelagt vejstrækning: $\pm 1\%$ af den faktiske strækning, idet denne mindst skal være 1 km«;

b) Litra f), nr. 1, litra b), affattes således:

»b) hastighed: ± 3 km/t i forhold til den faktiske hastighed«;

c) Litra f), nr. 2, litra a), affattes således:

»a) tilbagelagt vejstrækning: $\pm 2\%$ af den faktiske strækning, idet denne mindst skal være 1 km«;

d) Litra f), nr. 2, litra b), affattes således:

»b) hastighed: ± 4 km/t i forhold til den faktiske hastighed«;

e) Litra f), nr. 3, litra a), affattes således:

»a) tilbagelagt vejstrækning: $\pm 4\%$ af den faktiske strækning, idet denne mindst skal være 1 km«;

f) Litra f), nr. 3, litra b), affattes således:

»b) hastighed: ± 6 km/t i forhold til den faktiske hastighed«;

Artikel 15

Kapitel IV i bilag I til forordning (EØF) nr. 1463/70 ændres således:

1. Litra a), nr. 1, første punktum, affattes således:

»1. Diagramarkene skal være indrettet således, at de ikke hindrer apparatets normale funktion, således at optegnelserne ikke kan slettes ud, og således at disse kan aflæses og identificeres tydeligt.«.

2. Litra a), nr. 1, andet punktum, affattes således:

»Diagramarkene skal bevare deres mål og optegnelser ved normal fugtighed og temperatur.«

Artikel 16

Kapitel V i bilag I til forordning (EØF) nr. 1463/70 ændres således:

1. Nr. 3, første afsnit, andet punktum, affattes således:

»Efter ethvert indgreb foretaget af en autoriseret installatør eller et autoriseret værksted, som gør det nødvendigt at ændre selve installationens indstilling, skal installationspladen erstattes af en ny plade.«

2. Nr. 3, andet afsnit, første punktum, affattes således:

»Installationspladen skal mindst give følgende oplysninger:«

3. I nr. 3, andet led, udgår udtrykket »med 3 decimaler efter kommaet«.

4. Nr. 4, litra a), affattes således:

»a) installationspladen, medmindre den er påmonteret således, at den ikke kan fjernes, uden at angivelserne ødelægges,«

Artikel 17

Kapitel VI i bilag I til forordning (EØF) nr. 1463/70 affattes således«.

»VI. EFTERPRØVNING OG KONTROL

Medlemsstaterne udpeger de organer, som skal udføre efterprøvning og kontrol.

1. Attestering af nye eller reparerede instrumenter

For hver enkelt nyt eller repareret apparat attesteres den korrekte funktion og nøjagtigheden af angivelser og optegnelser inden for de i kapitel III, litra f), nr. 1, fastsatte tolerancer ved de i kapitel V, nr. 4, litra f), foreskrevne plombering.

Medlemsstaterne kan i dette øjemed indføre en første efterprøvning, der består i kontrol og bekræftelse af det nye eller færdigreparerede apparats overens-

stemmelse med den godkendte model og/eller med kravene i forordningen og dens bilag, eller lade fabrikanterne eller deres befuldmægtigede foretage attesteringen.

2. Installering

Ved installeringen i et køretøj skal apparatet og hele installationen opfylde bestemmelserne i kapitel III, litra f), nr. 2, vedrørende tolerancer.

De hermed forbundne kontrolafprøvninger udføres af en autoriseret installatør eller et autoriseret værksted på dennes/dettes ansvar.

3. Periodisk kontrol

a) Periodisk kontrol af de i køretøjerne installerede apparater skal finde sted mindst hvert andet år og kan blandt andet gennemføres som et led i det tekniske tilsyn med motorkøretøjerne.

Især kontrolleres:

- apparatets korrekte funktion,
- at apparaterne er forsynet med typegodkendelsesmærke,
- at installationspladen forefindes,
- at plomberne på apparatet og de øvrige dele af installationen er ubeskadigede,

— den faktiske dækperiferi.

b) Kontrollen med overholdelse af bestemmelserne i kapitel III, litra f), nr. 3, om tolerancer under drift, skal finde sted mindst en gang hvert sjette år, dog kan hver medlemsstat foreskrive en hyppigere kontrol for køretøjer, der er registreret på dens område. Denne kontrol indebærer obligatorisk udskiftning af installationspladen.

4. Måling af fejl

Måling af fejl ved installeringen og under drift gennemføres på følgende betingelser, der er at anse som normale afprøvningsbetingelser:

- ubelastet køretøj i køreklar stand,
- dæktryk i overensstemmelse med fabrikantens angivelser,
- dækslid inden for de tilladte grænser i gældende forskrifter;
- køretøjets bevægelse: køretøjet skal bevæge sig frem ved egen motorkraft i lige linje på jævnt terræn og med en hastighed af $50 \pm \text{ km/t}$; kontrollen kan ligeledes, forudsat den er af en tilsvarende nøjagtighed, gennemføres på en egnet prøvestand.«

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1978.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1977.

På Rådets vegne

L. DHOORE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2829/77

af 12. december 1977

om iværksættelse af den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den europæiske overenskomst af 1. juli 1970 om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR), blev fremlagt til undertegnelse i Genève til 31. marts 1971 og efter denne dato til tiltrædelse af medlemsstaterne i Den økonomiske kommission for Europa; efter deponeringen af det ottende ratifikationsdokument trådte overenskomsten i kraft den 5. januar 1976;

AETR fastsætter visse arbejdsbetingelser gældende for den internationale vejtransport mellem de kontraherende stater, arbejdsbetingelser, som er af væsentlig betydning for den sociale beskyttelse af det kørende personale og for færdselssikkerheden; overenskomsten vil således kunne skabe ensartede arbejdsbetingelser i vejtrafikken mellem de europæiske lande til gavn for sociale fremskridt og større færdselssikkerhed; den fastsætter endvidere bestemmelser for de samme områder som Rådets forordning (EØF) nr. 543/69 af 25. marts 1969 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for landevejstransport ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2827/77 ⁽⁴⁾, og supplerer således på hensigtsmæssig måde Fællesskabets interne ordning; af denne grund bør overenskomsten træde i kraft i alle medlemsstater så hurtigt som muligt;

AETR bør træde i kraft på en sådan måde, at dens forskrifter kan finde ensartet anvendelse senest fra 1. januar 1978 i Fællesskabet som helhed for det kørende

personale i alle køretøjer, der udfører international transport mellem medlemsstater og tredjelande, som er parter i overenskomsten; overenskomstens bestemmelser skal så vidt muligt ligeledes finde anvendelse på transporter mellem medlemsstater og tredjelande, som ikke er parter i overenskomsten; med henblik herpå er det således nødvendigt at ændre artikel 2 i forordning (EØF) nr. 543/69;

for den del af AETR, som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 543/69, henhører det, fra nævnte forordnings ikrafttræden, under Fællesskabets kompetence at forhandle og indgå den pågældende overenskomst; de særlige omstændigheder i forbindelse med AETR-forhandlingerne berettiger dog undtagelsesvis til en fremgangsmåde, hvorefter Fællesskabets medlemsstater hver for sig, inden for rammerne af en samordnet aktion, deponerer deres ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenter, samtidig med at de handler i Fællesskabets interesse og på dettes vegne;

med henblik på at sikre fællesskabsrettens fortrinsstilling inden for Fællesskabets interne trafik, skal medlemsstaterne ved deponeringen af deres ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenter tage et forbehold, ifølge hvilket international transport mellem medlemsstaterne ikke skal betragtes som international transport i overenskomstens forstand;

de i selve overenskomsten fastsatte muligheder for, at de kontraherende parter kan indgå bilaterale aftaler, som afviger fra nævnte overenskomst, for så vidt angår grænsetrafik og transit, henhører principielt under Fællesskabets kompetence;

såfremt en ændring i Fællesskabets interne ordning på det pågældende område kræver en tilsvarende ændring i overenskomsten, handler medlemsstaterne i fællesskab for at tilvejebringe en sådan ændring inden for overenskomstens rammer og efter den deri fastsatte fremgangsmåde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2 i forordning (EØF) nr. 543/69 affattes således:

⁽¹⁾ EFT nr. C 157 af 14. 7. 1975, s. 92.⁽²⁾ EFT nr. C 263 af 17. 11. 1975, s. 75.⁽³⁾ EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 49.⁽⁴⁾ Se side 1 i denne Tidende.

»Artikel 2

1. Denne forordning gælder for transport ad vej for de strækninger, der tilbagelægges inden for Fællesskabet med køretøjer, som er indregistreret i en medlemsstat eller et tredjeland.

2. Dog, fra den 1. januar 1978:

- finder den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR) anvendelse på vejtransport fra og/eller til tredjelands, som er parter i overenskomsten, og på vejtransport i transit gennem disse lande for hele strækningens vedkommende, hvis transporten foretages med køretøjer, der er indregistreret i en medlemsstat eller i et af disse tredjelands;
- finder overenskomsten anvendelse ved transport fra og/eller til et tredjeland med køretøjer, der er indregistreret i et tredjeland, som ikke er part i overenskomsten, for så vidt angår den strækning, der tilbagelægges inden for Fællesskabet.«

Artikel 2

1. Medlemsstaternes ratifikation eller tiltrædelse af AETR foretages på Fællesskabets vegne under hensyn til Rådets henstilling af 23. september 1974.

Medlemsstaterne meddeler skriftligt De forenede Nationers generalsekretær, at ratifikationen eller tiltrædelsen for deres vedkommende har fundet sted i overensstemmelse med denne forordning.

Ovennævnte foranstaltninger iværksættes så hurtigt som muligt, dog senest den 1. januar 1978.

2. Ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenterne ledsages af følgende forbehold:

»Transporter mellem medlemsstaterne i Det europæiske økonomiske Fællesskab betragtes som indenlandske transporter i henhold til AETR, for så vidt disse transporter ikke passerer gennem et område, der tilhører et tredjeland, som er kontraherende part i AETR.«

3. Såfremt ændringer i fællesskabsbestemmelserne på dette område skulle nødvendiggøre en tilpasning af overenskomsten, iværksætter medlemsstaterne den i artikel 23 i denne overenskomst fastsatte ændringsprocedure.

Artikel 3

De aftaler, der skal indgås med tredjelands i henhold til artikel 2, stk. 2, i AETR, indgås af Fællesskabet. På forslag af Kommissionen træffer Rådet de i artikel 3, stk. 2, i AETR omhandlede afgørelser.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1977.

På Rådets vegne

L. DHOORE

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2830/77

af 12. december 1977

om foranstaltninger, der er nødvendige for at gøre jernbanevirksomhedernes bogføring og årsregnskaber sammenlignelige

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til Rådets beslutning 75/327/EØF af 20. maj 1975 om sanering af jernbanevirksomhedernes situation og om harmonisering af reglerne for det finansielle forhold mellem disse virksomheder og staterne ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

En harmonisering af reglerne for det finansielle forhold mellem staterne og jernbanevirksomhederne bør såvidt muligt tage sit udgangspunkt i de principper, der gælder for industri- og handelsvirksomheders finansielle og bogføringsmæssige forhold; denne harmonisering kræver, at der træffes sådanne foranstaltninger, som er nødvendige for at gøre jernbanevirksomhedernes årsregnskaber sammenlignelige;

sammenligneligheden af jernbanernes årsregnskaber skal bidrage til at forbedre gennemsigtigheden af disse virksomheders økonomiske resultater og af staternes finansielle interventioner;

sammenligneligheden af disse årsregnskaber kan opnås ved at omskrive jernbanevirksomhedernes årsresultater på grundlag af en ensartet opstilling;

for at gøre fremskridt for så vidt angår sammenlignelighed og harmonisering af jernbanevirksomhedernes årsregnskaber bør der nedsættes et rådgivende udvalg, som har til opgave at bistå Kommissionen på dette område —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formålet med denne forordning er at gøre jernbanevirksomhedernes årsregnskaber sammenlignelige. I denne forordning forstås ved årsregnskaber status og resultatopgørelse opstillet i overensstemmelse med artikel 3 og 4.

Artikel 2

Denne forordning finder anvendelse på følgende jernbanevirksomheder:

- Société nationale des chemins de fer belges (SNCF)/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS);
- Danske Statsbaner (DSB);
- Deutsche Bundesbahn (DB);
- Société nationale de chemins de fer français (SNCF);
- Coras Iompair Éireann (CIE),
- Azienda autonoma delle ferrovie dello Stato (FS);
- Société nationale des chemins de fer luxembourgeois (CFL);
- Naamloze Vennootschap Nederlandse Spoorwegen (NS);
- British Railways Board (BRB);
- Northern Ireland Railways Company Ltd (NIR).

Artikel 3

Jernbanevirksomhederne omskriver, hvert år og første gang for regnskabsåret 1977 deres årsresultater, udarbejdet efter gældende nationale bestemmelser, i henhold til skemaer for årsregnskaber, der er anført i bilag I og III.

Artikel 4

1. Status omskrives i overensstemmelse med bilag I på grundlag af elementerne i kontoplanen i bilag II.

⁽¹⁾ EFT nr. L 152 af 12. 6. 1975, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 163 af 11. 7. 1977, s. 33.

⁽³⁾ EFT nr. C 180 af 28. 7. 1977, s. 34.

2. Resultatopgørelsen omskrives i overensstemmelse med bilag III på grundlag af elementerne i kontoplanen i bilag IV.

3. Til de omskrevne årsregnskaber føjer jernbanevirksomhederne forklarende noter. Disse skal blandt andet angive:

- de afvigelser, der under udarbejdelsen af de omskrevne regnskaber opstår i forhold til kontiene i kontoplanen, årsagerne til disse afvigelser og de mulige følger for de omskrevne regnskabsers sammenlignelighed;
- bedømmelsesmetoderne for de konti, hvor der finder en vurdering sted, så som afskrivning, igangværende arbejder og anlægsaktiver.

Med henblik på at nå det i artikel 1 omhandlede mål vedrørende sammenlignelighed kan Kommissionen anmode om yderligere forklaringer.

Artikel 5

1. Jernbanevirksomhederne meddeler inden tolv måneder efter afslutningen af det pågældende regnskabsår Kommissionen de omskrevne årsregnskaber, der er nævnt i artikel 3.

2. Seks måneder efter modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede meddelelser forelægger Kommissionen Rådet en sammenfattende oversigt.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1977.

Artikel 6

1. Ved Kommissionen nedsættes et rådgivende udvalg, som har til opgave at bistå denne ved gennemførelsen af denne forordning.

2. Udvalget afgiver udtalelse om alle spørgsmål vedrørende opståede problemer og mulige løsninger for hermed at forbedre de omskrevne årsregnskabsers sammenlignelighed og for at nå frem til en større grad af harmonisering af jernbanevirksomhedernes bogføring.

3. Udvalgets forsæde føres af en repræsentant for Kommissionen, og det sammensættes af to repræsentanter for hver medlemsstat, som staten udpeger. Udvalgets medlemmer kan lade sig bistå af sagkyndige, som de selv udpeger. Udvalget indkaldes af Kommissionen, som varetager dets sekretariatsforretninger.

4. Den beretning, som Kommissionen hvert andet år forelægger Rådet i henhold til artikel 14, stk. 1, i beslutning 75/327/EØF, skal indeholde konklusionerne af udvalgets arbejde.

Artikel 7

Inden 1. januar 1983 fremlægger Kommissionen — i lyset af den indvundne erfaring, på baggrund af udviklingen inden for regnskabsområdet i almindelighed og under hensyntagen til udtalelsen fra udvalget — i givet fald forslag til ændring af denne forordning og dens bilag med henblik på at forbedre de omskrevne årsregnskabsers sammenlignelighed.

På Rådets vegne

L. DHOORE

Formand

BILAG I
SKEMA FOR OPSTILLING AF STATUS

AKTIVER	PASSIVER
<p style="text-align: center;">ANLÆGSFORMUE</p> <p>Materielle aktiver (nettotal)</p> <p>10 Arealer og faste anlæg</p> <p>11 Transportmateriel</p> <p>12 Andet materiel</p> <p>13 Anlæg under opførelse</p> <p>Anden anlægsformue</p> <p>14 Kapitalinteresser i andre selskaber</p> <p>15 Langfristede lån</p> <p>16 Emmissionsomkostninger og overkurs ved amortisation af lån</p> <p>17 Diverse anlægsformuer</p> <p style="text-align: right;">Subtotal</p>	<p>Egenkapital og reserver</p> <p>00 Kapital</p> <p>01 Reserver</p> <p>02 Deltagelse i investeringsomkostninger</p> <p>03 Hensættelser</p> <p>04 Personalefonds</p> <p>05 Langfristet gæld</p> <p style="padding-left: 20px;">— obligationslån</p> <p style="padding-left: 20px;">— statslån</p> <p style="padding-left: 20px;">— anden gæld</p> <p style="text-align: right;">Subtotal</p>
<p style="text-align: center;">OMSÆTNINGSFORMUE</p> <p>Lagre</p> <p>20—21 (på lager og under fremstilling)</p> <p>Andre likvide aktiver</p> <p>30 Debitorer</p> <p>41 Lån med en løbetid på under et år</p> <p>42 Vekseltilgodehavender</p> <p>45 Værdipapirer</p> <p>Mest likvide aktiver</p> <p>43—46—47—48 Checks, girokonti, bank- og kassebeholdninger</p> <p style="text-align: right;">Subtotal</p>	<p>Kortfristet gæld</p> <p>31 Kreditorer</p> <p>40 Gæld med en løbetid på under et år</p> <p>44 Vekselgæld</p> <p style="text-align: right;">Subtotal</p>
<p>Resultater</p> <p>06.1 Underskud fra tidligere regnskabsår</p> <p>07.1 Regnskabsårets underskud</p> <p style="text-align: right;">Samlede aktiver</p>	<p>Resultater</p> <p>06.0 Overskud fra tidligere regnskabsår</p> <p>07.0 Regnskabsårets overskud</p> <p style="text-align: right;">Samlede passiver</p>

BILAG II

KONTOPLAN FOR STATUS

KLASSE 0 — KONTI FOR EGENKAPITAL OG FOR LANGFRISTET GÆLD

00 — Kapital

- Indløste ikke-indbetalte andele eller aktier
- Indløste indbetalte andele eller aktier
- Ikke-indløste andele eller aktier
- Hensættelser eller indskud fra staten

01 — Reserver

Kan omfatte følgende konti:

- Lovmæssig reserve
- Vedtægtsmæssige reserver
- Værdireguleringsreserve (værdiforøgelse som følge af opskrivning af statusposter)
- Andre reserver (omfatter tillige afdrag på lån for de jernbaner, der har opført låneydelsenes afdragsdel på resultatopgørelsen)

02 — Deltagelse i investeringsomkostninger

Statens eller tredjemands deltagelse i gennemførelsen af specificerede investeringsprojekter

03 — Hensættelser

- Hensættelser, der foretages af visse jernbaner til finansiering af udskiftningen af deres anlægsaktiver, og som således erstatter afskrivninger
- Hensættelser til dækning af visse tab og omkostninger
- Forsikringsfonds

04 — Personalefonds

Især pensionsfonds, der administreres af jernbanerne, når der ikke findes selvstændige pensionskasser, og opsparingsfonds

05 — Langfristet gæld

Det drejer sig om gæld med en løbetid på over et år; gælden skal bogføres med det beløb, der skal tilbagebetales. I givet fald skal gæld til virksomheder, i hvilke jernbaneselskabet har kapitalinteresser, opføres særskilt

KLASSE 1 — KONTI FOR ANLÆGSFORMUE

Korrektioner for værdiforringelse opføres på de tilsvarende konti for afskrivninger

10 — Arealer og faste anlæg

- 10.0 — *Anskaffelses- eller opførelsespris* (herunder eventuelle opskrivninger og tilskud til tredjemand)
 - Arealer (bebyggede og ubebyggede)
 - Banelegemer og -spor
 - Ingeniørarbejder
 - Bygninger
 - Faste anlæg til elektrisk togdrift
 - Tele- og sikringsanlæg, herunder niveauskæringer; ekskl. bygninger
 - Diverse anlæg

10.1 — *Afskrivninger*

11 — Transportmateriel

- 11.0 — *Anskaffelses- eller fremstillingspris*
 - Lokomotiver og motorvogne
 - Personvogne
 - Godsvogne
 - Materiel til landevejstransport
 - Sejlende materiel, herunder luftpudebåde
 - Andet materiel, herunder containere

11.1 — *Afskrivninger*

12 — Andet materiel (herunder inventar, maskiner, særlige redskaber og servicekøretøjer (motorvogne til inspektion af tunneller, motorvogne til inspektion af køreledninger osv.), paller og læsseudstyr)

12.0 — *Anskaffelses- eller fremstillingspris*12.1 — *Afskrivninger*

13 — Anlæg under opførelse

- Faste anlæg
- Transportmateriel
- Andet materiel

14 — Kapitalinteresser i andre selskaber

15 — Langfristede lån (lån med en løbetid på over et år). I givet fald skal de lån, der er ydet til en virksomhed, i hvilken jernbaneselskabet har kapitalinteresser, opføres særskilt

16 — Emmissionsomkostninger, overkurs ved tegning og overkurs ved amortisation af lån (for den endnu ikke indløste del)

17 — Diverse anlægsformer (patenter, koncessioner, licenser og andre lignende rettigheder)

KLASSE 2 — LAGERKONTI

20 — Vare- og materialebeholdning

- Anskaffelses- eller fremstillingspris
- Korrektioner for værdiforringelse

21 — Beholdninger under fremstilling eller reparation

KLASSE 3 — KONTI FOR TREDJEMAND

30 — Debitorer (leverandører, kunder, personale, stat, datterselskaber, interessenter eller aktionærer, andre debitorer samt versur- og periodeafgrænsningskonti)

- Nominelle værdier
- Korrektioner for værdiforringelse

31 — Kreditorer (leverandører, kunder, personale, stat, datterselskaber, interessenter eller aktionærer, andre kreditorer — herunder modtagne deposita og kautioner — samt versur- og periodeafgrænsningskonti)

KLASSE 4 — FINANSKONTI

40 — Gæld med en løbetid på under et år

41 — Lån med en løbetid på under et år

- Nominelle værdier
- Korrektioner for værdiforringelse

- 42 — Vekseltilgodehavender
 - Nominelle værdier
 - Korrektioner for værdiforringelse

 - 43 — Checks

 - 44 — Vekselgæld

 - 45 — Værdipapirer
 - Ekskl. kapitaldeltagelse i andre virksomheder (jf. konto 14)
 - Købspris
 - Korrektioner for værdiforringelse

 - 46 — Girokonto

 - 47 — Bankbeholdninger

 - 48 — Kassebeholdninger
-

BILAG III

SKEMA FOR OPSTILLING AF RESULTATOPGØRELSE

I. Den ordinære drift

Omkostninger	Indtægter
60. Personaleomkostninger	70. Indtægter af trafikken:
61. Materialer leveret og tjenester udført af tredjemand	0. Passager- og rejsegodsbefordring:
62. Skatter og afgifter ⁽¹⁾	a) med jernbane
63. Afskrivninger	b) ad vej
64. Hensættelser	c) med andre transportmidler
65. Kapitalomkostninger	1. Godsbefordring:
	a) med jernbane:
	i) hele tog og vogne:
	— indenlandsk trafik
	— international trafik
	ii) stykgods og pakker:
	— indenlandsk trafik
	— international trafik
	b) ad vej
	c) med andre transportmidler
	2. Postbefordring
	71. Finansielle indtægter
	72. Andre indtægter
	73. Modposter til omkostninger bogført på andre konti
	74. Kompensation og støtte modtaget på grundlag af:
	0. Forordning (ØF) nr. 1191/69
	1. Forordning (EØF) nr. 1192/69
	2. Forordning (EØF) nr. 1107/70, artikel 3
	3. Andre godtgørelser og bidrag
Samlede omkostninger	Samlede indtægter
91.0 Regnskabsårets driftsoverskud	91.1 Regnskabsårets driftsunderskud

⁽¹⁾ Fakultativ, se bilag IV.

II. Oversigt over »resultatopgørelse«

91.1 Regnskabsårets driftsunderskud	91.0 Regnskabsårets driftsoverskud
91.3 Ekstraordinære udgifter	91.2 Ekstraordinære indtægter
91.4 Selskabsskat	91.5 Regnskabsudlignende tilskud:
	— forordning (EØF) nr. 1107/70, artikel 4
	— andre
91.6 Regnskabsårets driftsoverskud	91.7 Regnskabsårets driftsunderskud

BILAG IV

KONTOPLAN FOR RESULTATOPGØRELSE

(Skema: se bilag III)

I. DEN ORDINÆRE DRIFT

KLASSE 6 — OMKOSTNINGSKONTI

60 ⁽¹⁾ — Personaleomkostninger: omfatter følgende elementer:

- Aflønning af det tjenestegørende personale (herunder lønninger i forbindelse med anlægsaktiver, lagre og arbejder for tredjemand)
- Pensionsomkostninger: Pensionsbeløb, der betales direkte af jernbanerne med fradrag af eventuelle indbetalinger foretaget af tjenestegørende ansatte. Pensionsbidrag indbetalt af jernbanerne til autonome pensionskasser
- Diverse sociale omkostninger (familieydelse, ydelser til social sikring, solidaritetsbidrag, ydelser til uddannelse af personalet)

61 ⁽¹⁾ — Materialer leveret og tjenester udført af tredjemand omfatter følgende elementer:

- Forbrug af energi
 - Forbrug af materialer
 - Tjenester udført af tredjemand
 - Leje
 - Diverse omkostninger (forsikringer, erstatninger, vand- og gasforsyning og diverse administrationsomkostninger)
- } herunder forbrug i forbindelse med anlægsaktiver og tredjemand

62 ⁽¹⁾ — Skatter og afgifter — (ikke fradragsberettiget merværdiafgift og andre afgifter og skatter bortset fra selskabsskat) de jernbaner, som anvender denne konto skal angive de enkelte afgifters art

63 — Afskrivninger

64 — Hensættelser (til visse tab, omkostninger, forsikringer og udskiftninger i forbindelse med anlægsaktiver for visse jernbaner)

65 — Kapitalomkostninger

KLASSE 7 — INDTÆGTSKONTI ⁽²⁾

70 — Indtægter af trafikken (inkl. indtægter af biaktiviteter, men ekskl. transport for egen regning)

70.0 — *Passager- og rejsegodsbefordring*

- a) med jernbane
- b) ad vej
- c) Med andre transportmidler

70.1 — *Godsbefordring*

- a) med jernbane
 - i) Hele tog og vogne
 - indenlandsk trafik ⁽³⁾
 - international trafik ⁽³⁾

⁽¹⁾ Skatter og afgifter skal enten opføres under konto 62 med angivelse af deres art eller medregnes under konto 60 og 61.⁽²⁾ Alle indtægter er eksklusive skatter og afgifter (herunder merværdiafgift).⁽³⁾ Definitioner: — indenlandsk godsbefordring: dette begreb finder anvendelse på transporter, hvor læsningen og losningen finder sted i indlandet;
— international godsbefordring: dette begreb betegner transporter, hvor læsningen eller losningen eller begge dele finder sted i udlandet.

- ii) stykgods og pakker
 - indenlandsk trafik ⁽³⁾
 - international trafik ⁽³⁾
 - b) ad vej
 - c) med andre transportmidler
- 70.2 — *Postbefordring*
- 71 — **Finansielle indtægter** (udbytte af værdipapirer og andelsbeviser)
- 72 — **Andre indtægter**
- 72.1 — *Indtægter af arbejder og leverancer for statens regning* (investeringer i jernbanenettet)
 - 72.2 — *Indtægter af arbejder for og leverancer til tredjemand*
 - 72.3 — *Indtægter af andre aktiviteter, inkl. leje*
 - 72.4 — *Diverse indtægter*
- 73 — **Modposter til omkostninger opført på andre konti** (særlig konti for anlægsaktiver og lagerbeholdninger)
- 74 — **Kompensation og støtte**
- 74.0 — *Kompensation for forpligtelser til offentlig tjeneste* forordning (EØF) nr. 1191/69
 - 74.1 — *Kompensation i medfør af normaliseringen af regnskaberne* forordning (EØF) nr. 1192/69 (i henhold til bestemmelserne i artikel 10)
 - 74.2 — *Støtte* forordning (EØF) nr. 1107/70, artikel 3
 - 74.3 — *Anden kompensation og støtte* (ekskl. regnskabsudlignende tilskud).

II. OVERSIGT OVER »RESULTATOPGØRELSE«

KLASSE 9 — RESULTATSKONTI

91.0 — 91.1 — *Regnskabsårets driftsoverskud eller driftunderskud*

91.2 — 91.3 — *Ekstraordinære udgifter og indtægter*

(under disse konti opføres beløb — af en vis størrelse — der stammer fra forhold eller opgaver uden for selskabets normale aktivitet, og som ikke vil gentage sig hyppigt)

91.4 — *Selskabsskat* (skat af udbytter og undertiden også af egne fonds)

91.5 — *Regnskabsudlignende tilskud:*

— Forordning (EØF) nr. 1107/70, artikel 4

— Andre

De selskaber, som afslutter »resultatopgørelser« før optagelsen heri af ovennævnte tilskud, kan anføre disse tilskud i en særlig note

91.6 — *Regnskabsårets overskud* overføres til konto nr. 07.0

91.7 — *Regnskabsårets underskud* overføres til konto nr. 07.1

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2831/77

af 12. december 1977

om prisdannelsen for godstransport ad landevej mellem medlemsstaterne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

En politik med hensyn til transportpriser og -vilkår er et væsentligt led i den fælles transportpolitik, som medlemsstaterne skal indføre i henhold til traktaten; da Rådets forordning (EØF) nr. 1174/68 af 30. juli 1968 om indførelse af et gaffeltarifsystem for godstransport ad landevej mellem medlemsstaterne ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3181/76 ⁽⁴⁾, udløber den 31. december 1977, bør kontinuiteten i en fællesskabspolitik på dette område sikres;

et fælles system med hensyn til dannelse af priser og vilkår for godstransport ad landevej mellem medlemsstaterne kan kun gennemføres gradvis og sideløbende med udviklingen på de pågældende markeder;

der bør derfor forsøgsvis gives medlemsstaterne mulighed for på grundlag af et fælles princip at vælge mellem frivillige vejledende tariffer og obligatoriske gaffeltariffer;

i den forbindelse må valget af det ene eller det andet tarifsystem træffes på grundlag af det fælles princip, at der tages hensyn til de særlige økonomiske og tekniske forhold på det pågældende transportmarked;

med de vejledende tariffer, som kun er prisforslag, overlades det til transportvirksomheden at træffe aftale med kunden om transportprisen afhængigt af situationen på markedet og parternes gensidige interesser;

de vejledende tariffer bør derfor gå ud fra omkostningerne ved tilsvarende transportydelser for at føre til en prisdannelse, som tager hensyn til transportvirksomhedernes økonomiske situation;

hvad angår de obligatoriske gaffeltariffer, bør de væsentligste bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1174/68 bibeholdes;

udviklingen i de faktiske priser i forbindelse med enten de vejledende eller de obligatoriske tariffer bør kunne følges;

det forekommer hensigtsmæssigt, at udvalget for tariffer, som består af regeringsekspertter, og som ledes af Kommissionen, får mulighed for at høre eksperter fra de berørte økonomiske kredse;

for så vidt angår gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, er det nødvendigt at fastsætte en effektiv kontrol med de obligatoriske tariffer samt passende sanktioner for overtrædelser;

Rådet skal rettidigt, og senest den 31. december 1982, i lyset af de indvundne erfaringer ved anvendelsen af denne forordning træffe afgørelse om den fremtidige ordning, der skal finde anvendelse på transportpriser og -vilkår inden for godstransport ad landevej mellem medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Denne forordning finder anvendelse på godstransport ad landevej for fremmed regning mellem medlemsstaterne, herunder med varer hørende under traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, også når:

⁽¹⁾ EFT nr. C 259 af 4. 11. 1976, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. C 281 af 27. 11. 1976, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 194 af 6. 8. 1968, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 359 af 30. 12. 1976, s. 13.

- transporten delvis sker i transit gennem et tredjeland, eller
- det køretøj, hvori godset befordres, på en del af strækningen uden omladning transporteres ad søvejen, med jernbane eller ad indre vandveje.

Artikel 2

1. Priserne for de i artikel 1 nævnte transporter styres af et tarifysystem, som fastlægges i overensstemmelse med denne forordning.

2. Tarifferne er dels vejledende, dels obligatoriske.

3. De berørte medlemsstater træffer i fællesskab afgørelse om anvendelse af det ene eller det andet tarifysystem i denne forordnings gyldighedsperiode, idet der tages særligt hensyn til det pågældende transportmarkeds økonomiske og tekniske forhold.

Med forbehold af at dette princip overholdes:

- kan medlemsstaterne opretholde obligatoriske tariffer, hvor sådanne har været anvendt i medfør af en fællesskabsforordning;
- kan medlemsstaterne indføre vejledende tariffer, hvor der ikke tidligere har været anvendt fællesskabsbestemmelser på tarifområdet.

Vejledende tariffer

Artikel 3

De vejledende tariffer er prishenstillinger. De giver retningslinjer for fastsættelsen af de transportpriser, som brugerne og transportvirksomhederne frit kan indgå aftale om, alt efter situationen på markedet og deres egne interesser.

Artikel 4

1. Systemet med vejledende tariffer omfatter bilaterale eller multilaterale tariffer.

2. De vejledende tariffer indføres dels i form af generelle tariffer, dels i form af særtariffer. De skal i fornødent omfang være differentierede under hensyntagen til de forskellige transportydelsers særlige karakter, og for at der lettere kan dannes individuelle transportpriser, som ikke i for høj grad afviger fra de vejledende tariffer.

3. De vejledende tariffer omfatter fragtrater samt alle de øvrige regler, der er nødvendige for beregningen af

transportprisen (selve transportprisen og ekstraomkostninger). Kommissionen fremsætter inden den 1. juli 1978 efter høring af det i artikel 16 omhandlede udvalg en henstilling vedrørende disse regler.

Artikel 5

De vejledende tariffer udarbejdes således, at de fører til anvendelse af transportpriser, der dækker omkostningerne for tilsvarende ydelser, herunder handelsomkostningerne samt en rimelig fortjeneste, for en veladministreret og rationelt drevet transportvirksomhed, der udfører godstransport ad landevej.

Artikel 6

1. De faglige sammenslutninger for de virksomheder i medlemsstaterne, der udfører godstransport ad landevej, udarbejder i fællesskab ved bilaterale eller multilaterale forhandlinger udkastene til indførelse eller ændring af de vejledende tariffer. Kommissionen og de berørte medlemsstater kan deltage i disse forhandlinger med rådgiverstatus. De faglige sammenslutninger giver i god tid Kommissionen og medlemsstaterne alle de oplysninger, der måtte være nødvendige for deres deltagelse.

2. Ovennævnte faglige sammenslutninger fremsender, efter høring af de repræsentative organisationer for brugere og for transportområdets støtteerhverv, udkastene, ledsaget af de hørte organisationers synspunkter, til de berørte medlemsstaters regeringer, som straks efter modtagelsen underretter Kommissionen herom.

En berørt medlemsstat kan inden 60 dage efter datoen for modtagelsen af udkastet modsætte sig foranstaltningernes indførelse. Kommissionen kan ligeledes inden for samme frist modsætte sig foranstaltningernes indførelse, hvis disse er uforenelige med fællesskabsretten. Hvis Kommissionen eller en berørt medlemsstat ikke modsætter sig foranstaltningernes indførelse, sørger de faglige organisationer inden for godstransport ad landevej for deres offentliggørelse i deres tarifmeddelelse og i fagbladene.

Som undtagelse fra denne fremgangsmåde kan bestemmelserne, der skal træffes i henhold til artikel 17, udtrykkeligt fastsætte, at tariffen eller tarifændringen inden for samme frist godkendes af den berørte medlemsstat.

Artikel 7

1. Hvis forhandlingerne om fastlæggelse eller ændring af en vejledende tarif ikke fører til noget resultat, kan en

berørt faglig sammenslutning forelægge tvisten for sit eget land, som straks underretter de øvrige berørte medlemsstater og Kommissionen herom.

I så fald og såfremt en medlemsstat modsætter sig indførelsen af foranstaltningerne, kan de pågældende medlemsstater så hurtigt som muligt træffe en beslutning, som meddeles de berørte parter, offentliggøres officielt og meddeles Kommissionen.

2. Såfremt det ikke lykkes de berørte medlemsstater at træffe en beslutning som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, forelægges tvisten for Kommissionen på anmodning af en af disse medlemsstater.

Efter høring af det i artikel 16 omhandlede udvalg træffer Kommissionen en beslutning, som meddeles de berørte parter og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Kommissionen kan på eget initiativ over for de berørte organisationer fastsætte en frist for afslutningen af de i artikel 6, stk. 1, omhandlede forhandlinger. Hvis der ved fristens udløb ikke er opnået noget resultat af forhandlingerne, finder fremgangsmåden i stk. 1 og 2 anvendelse.

4. Kommissionen kan fastsætte en frist, inden for hvilken de berørte medlemsstater skal træffe en beslutning, som omhandlet i stk. 1, andet afsnit. Såfremt beslutningen ikke er truffet ved udløbet af denne frist, finder fremgangsmåden i stk. 2 anvendelse.

Obligatoriske tariffer

Artikel 8

De obligatoriske tariffer sættes i kraft og offentliggøres af medlemsstaternes kompetente myndigheder i form af gaffeltariffer. De er bindende for fastsættelsen af transportpriser og -vilkår med forbehold af de i denne forordning fastsatte undtagelser.

Artikel 9

1. Gaffeltariffer i den i artikel 8 anførte betydning bestemmes af en øvre og en nedre grænse. Gafkens spændvidde fremkommer som afstanden mellem disse to grænser.

2. Gafkens spændvidde udgør 23 % af den øvre tarifgrænse.

3. Priserne for en bestemt transport kan frit aftales inden for den tilsvarende gaffeltarifs øvre og nedre

grænse. Med forbehold af artikel 14 er det ikke tilladt at aftale transportpriser uden for gafkens øvre og nedre grænse.

Artikel 10

1. Ved udarbejdelsen af de enkelte obligatoriske tariffer gås der ud fra en i gafkens midte liggende basispris.

Ved fastsættelsen af basisprisen tages der hensyn til de gennemsnitlige omkostninger ved tilsvarende transportydelse, i givet fald inklusive handelsomkostningerne, beregnet for virksomheder, der drives på god forretningsmæssig måde, og som har en normal udnyttelse af deres transportkapacitet, samt til markedssituationen og således, at transportvirksomhederne kan opnå et rimeligt udbytte.

2. De obligatoriske tariffer kan differentieres efter transportydelsens vilkår, i særdeleshed efter transportens tekniske og økonomiske art, efter trafikforbindelser, leveringsfrister, transportmængder og efter gods-kategorier.

Artikel 11

1. De obligatoriske tariffer fastsættes eller ændres efter fælles aftale mellem de direkte berørte medlemsstater, dvs. de stater, på hvis område godset lastes og losses. Kommissionen kan deltage i disse forhandlinger med rådgiverstatus.

Kommissionen kan fastsætte en frist, inden for hvilken de direkte berørte medlemsstater skal træffe en beslutning som omhandlet i første afsnit. Såfremt beslutningen ikke er truffet efter udløbet af denne frist, finder fremgangsmåden i artikel 13, stk. 1 og 2, anvendelse.

2. Hver medlemsstat sætter disse tariffer i kraft inden to måneder efter, at forhandlingerne om henholdsvis fastsættelsen og ændringen af tarifferne er afsluttet, eller i givet fald efter at den i artikel 13, stk. 1 og 2, omhandlede fremgangsmåde er afsluttet.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan en medlemsstat for at udelukke virkningerne af valutasingningerne ensidigt afrunde de prisskalaer, der er udtrykt i dens egen valuta, opad. Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige berørte medlemsstater og Kommissionen herom mindst en måned inden foranstaltningen træder i kraft.

Artikel 12

De obligatoriske tariffer skal offentliggøres officielt i de berørte medlemsstater. Offentliggørelsen skal angive

tidspunktet for deres ikrafttræden. Med hensyn til priserne behøver kun den øvre grænse at blive offentliggjort.

Artikel 13

1. Hvis forhandlingerne om fastlæggelse eller ændring af en obligatorisk tarif ikke fører til noget resultat, forelægges tvisten for Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat.

Efter høring af det i artikel 16 omhandlede udvalg træffer Kommissionen en beslutning, som meddeles de berørte parter og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Kommissionens beslutning får virkning efter en frist på 1 måned fra offentliggørelsen, medmindre en medlemsstat i mellemtiden forelægger spørgsmålet for Rådet. I så fald træffer Rådet inden for en frist på 3 måneder efter forelæggelsen og med kvalificeret flertal en beslutning, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 14

1. Uanset artikel 9, stk. 3, kan der mellem en transportvirksomhed og dens medkontrahent indgås skriftlige særaftaler indeholdende transportpriser uden for prisgaflernes øvre og nedre grænse.

Sådanne aftaler kan indgås under følgende forudsætninger:

- a) hvis der foreligger omstændigheder, som ikke er taget i betragtning ved tariffernes fastlæggelse, i særdeleshed hvis særaftalerne indgås for transporter af særlig teknisk art, hvis konkurrencevilkårene kræver det, eller hvis de indgås for et begrænset tidsrum, og
- b) hvis særaftalerne, når de omfatter transportpriser over gaflernes øvre grænse, vedrører transporttydelser, hvis tekniske art fører til omkostninger, som ligger væsentligt over de gennemsnitlige omkostninger i henhold til artikel 10, stk. 1, på hvilke de tilsvarende tariffer beror, i særdeleshed når der er tale om transportarter, hvor:
 - det er nødvendigt at behandle godset særlig omhyggeligt under transporten,
 - det er nødvendigt at forsyne køretøjet med særlige anordninger,
 - det er nødvendigt at benytte et specialkøretøj med særligt fast udstyr,

- det er nødvendigt at gennemføre transporten med en betydeligt lavere hastighed end den normale kørselshastighed,
- afsenderen kræver en særlig hurtig gennemførelse af transporten,
- godset består af farlige eller forurenende varer,
- godset ikke kan deles eller har forholdsvis usædvanlige dimensioner, eller

c) hvis særaftalerne, når de omfatter transportpriser under gaffeltariffernes nedre grænse, gælder en godsmængde på mindst 500 tons i løbet af tre måneder.

Under alle omstændigheder skal enhver særaftale bevare eller forbedre transportvirksomhedens finansielle driftsresultater.

2. Meddelelse om særaftalerne skal, umiddelbart efter indgåelsen, af transportvirksomheden gives til de kompetente myndigheder i oprindelsesstaten, dvs. den medlemsstat, i hvilken køretøjerne er indregistreret, eller — såfremt registreringsstaten ikke er identisk med den stat, i hvilken varerne lastes eller losses — i den stat, i hvilken varerne lastes.

Sammen med aftalen forelægger transportvirksomheden alt materiale, som begrunder dens indgåelse og de aftalte priser.

3. Disse myndigheder sender en afskrift af materialet til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, dvs. i registreringsstaterne og de stater, i hvilke varerne lastes og losses.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede myndigheder gennemfører ved hjælp af det tilsendte materiale alle efterprøvinger og undersøgelser, som de anser for formålstjenlige, til kontrol af, at kontrahenterne har overholdt denne forordnings bestemmelser.

5. Viser kontrollen, at denne forordnings bestemmelser ikke er blevet overholdt, kan:

- de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder af de transportvirksomheder, hvis køretøjer er indregistreret på deres område, forlange, at de i et bestemt tidsrum ikke gennemfører nogen særaftaler uden forudgående tilladelse;
- de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, udover de retlige foranstaltninger de kan anvende, af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvilken køretøjet er indregistreret, forlange, at disse anvender de ovenfor nævnte foranstaltninger; den medlemsstat, i hvilken køretøjet er indregistreret, underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de eventuelt truffene foranstaltninger.

6. Dersom der er opstået forstyrrelser på markedet for transport af bestemte varearter på bestemte transportforbindelser, kan indgåelsen af særftaler i et bestemt tidsrum gøres betinget af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, i hvilken varerne lastes.

De berørte medlemsstaters regeringer træffer i fællesskab de nødvendige foranstaltninger i så henseende.

Som forstyrrelse på markedet anses navnlig det forhold, at den gennemsnitlige støjelse af de i en vis periode opkrævede transportpriser ikke er tilstrækkelig til at sikre rentabiliteten for en transportvirksomhed, der drives på god forretningsmæssig måde og har en normal udnyttelse af sin kapacitet.

Fælles bestemmelser

Artikel 15

1. Transportvirksomhederne er forpligtet til på anmodning af medlemsstaternes kompetente myndigheder at give disse oplysninger om de priser, der anvendes inden for international godstransport ad landevej. Medlemsstaternes regeringer underretter Kommissionen om resultaterne af disse oplysninger.

2. For at forbedre kendskabet til markederne kan der iværksættes undersøgelser af, hvilke priser der anvendes ved transport af en række varer på vigtige transportforbindelser.

3. Rådet fastlægger med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, som forinden indhenter en udtalelse fra det i artikel 16 omhandlede udvalg, programmerne vedrørende de i stk. 1 omhandlede meddelelser og de i stk. 2 omhandlede undersøgelser samt de nærmere bestemmelser for programmernes gennemførelse.

4. De i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning modtagne oplysninger er undergivet tavshedspligt.

Artikel 16

1. Under Kommissionen oprettes et udvalg, der skal bistå denne ved anvendelsen af forordningen og de bestemmelser, der vedtages til dens gennemførelse.

Udvalget:

- afgiver udtalelser i de tilfælde, som udtrykkeligt er nævnt i denne forordning;
- udarbejder til den 1. oktober hvert år en rapport om udviklingen med hensyn til priser og vilkår for godstransport ad landvej mellem medlemsstaterne i det forudgående år;
- rådgiver på opfordring af Kommissionen denne i alle spørgsmål vedrørende den videre udvikling af prisdannelsen i denne sektor.

Kommissionen kan inden for rammerne af denne forordning rådføre sig med udvalget i alle andre tilfælde, hvor den skønner det hensigtsmæssigt.

Udvalgets udtalelser skal begrundes og afgives inden for en frist, som fastlægges af dets formand. De vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med traktatens artikel 148, stk. 2, første afsnit, og andet afsnit, første led. Formanden deltager ikke i afstemningen.

2. Udvalget består af sagkyndige fra medlemsstaterne: Hver medlemsstat udpeger højst to sagkyndige. Udvalget ledes af en repræsentant for Kommissionen, som ligeledes varetager sekretariatsforretningerne.

Formanden indkalder udvalget på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat. Udvalget kan foretage høring af repræsentanter for landevejstransporterhvervet, brugerne og transportområdets støtteerhverv.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne vedtager i rette tid og efter høring af Kommissionen de for gennemførelsen af denne forordning nødvendige love og administrative bestemmelser.

Med hensyn til de obligatoriske tariffer skal medlemsstaterne navnlig fastsætte en vedvarende og effektiv kontrol samt passende sanktioner i tilfælde af overtrædelser.

Medlemsstaterne udpeger de i artikel 6 omhandlede organer.

2. Efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ konsulterer Kommissionen medlemsstaterne om forslag til de i stk. 1 omhandlede bestemmelser.

3. Medlemsstaterne bistår gensidigt hinanden og Kommissionen med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 18

Denne forordning finder ikke anvendelse på de godstransporter, der er anført i bilaget, som udgør en integrerende del af denne forordning.

Artikel 19

Denne forordning berører ikke de forpligtelser, der følger af traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

Artikel 20

1. De vejledende tariffer og de nye obligatoriske tariffer skal senest offentliggøres den 1. januar 1979.
2. De på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden gældende obligatoriske tariffer forbliver i kraft, indtil de afløses af andre tariffer.
3. De af medlemsstaterne i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1174/68 ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser forbliver i kraft for de obligatoriske tariffer, der er fastsat i henhold til denne forordning,

indtil de afløses af bestemmelser, som vedtages på grundlag af artikel 17, stk. 1.

Artikel 21

1. Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1978. Den finder anvendelse indtil den 31. december 1983.
2. Senest den 31. december 1982 træffer Rådet på forslag af Kommissionen, udarbejdet efter forudgående høring af det i artikel 16 omhandlede udvalg, afgørelse om den fremtidige ordning, der skal gælde for priser og vilkår for godstransport ad landevej mellem medlemsstaterne.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1977.

På Rådets vegne

L. DHOORE

Formand

BILAG

Transporter, på hvilke denne forordning ikke finder anvendelse:

- lejlighedsvis transport af gods til og fra lufthavne i tilfælde af omdirigering af flyvninger;
 - transport af bagage i påhængsvogne til køretøjer, der er bestemt til personbefordring, og transport af bagage med køretøjer af enhver art til og fra lufthavne;
 - transport af postforsendelser;
 - transport af beskadigede køretøjer;
 - transport af affald og skrald;
 - transport af døde dyr til destruktion;
 - transport af bier og fiskeyngel;
 - transport af kunstgenstande og kunstværker med henblik på udstilling eller handel;
 - lejlighedsvis transport af genstande og materiel, udelukkende bestemt til reklame eller information;
 - transport af flyttegods, foretaget af virksomheder, der råder over specielt udstyr og specialuddannet personale;
 - transport af materiel, rekvisitter og dyr til eller fra teater-, musik-, film-, sports- og cirkusarrangementer, udstillinger eller markeder, samt transport med henblik på radio-, film- eller fjernsynsoptagelser;
 - transport af guld, sølv, platin, kontante beløb, valuta og værdipapirer, frimærker og stempelmærker, dokumenter, ædelstene eller naturperler;
 - transport af nødvendig udrustning til lægebehandling i tilfælde af nødhjælp, bl.a. i tilfælde af naturkatastrofer;
 - transport af reservedele til søgående skibe;
 - transport af levende dyr;
 - transport, der kræver anvendelse af usædvanlige transportmidler eller byder på usædvanlige kørselsforhold;
 - transport af varer fra en afsender til én og samme modtager, når totalvægten er under 5 tons;
 - godstransport over en samlet strækning på under 50 kilometer; såfremt køretøjet på en del af strækningen transporteres ad søvejen tages den til søs tilbagelagte strækning ikke i betragtning ved beregning af denne distance.
-

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS BESLUTNING

af 12. december 1977

om indførelse af en fælles procedure for udveksling af oplysninger vedrørende kvaliteten af fersk overfladevand i Fællesskabet

(77/795/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge De europæiske Fællesskabers handlingsprogrammer på miljøområdet af 1973 ⁽³⁾ og 1977 ⁽⁴⁾ skal der indføres en procedure til udveksling af oplysninger mellem nettene til overvågning af og kontrol med forurening;

en sådan procedure er nødvendig for at karakterisere forureningsniveauet i floderne i Fællesskabet og følgelig for at opstille retningslinjer for bekæmpelsen af forurening og gener, hvilket udgør en del af Fællesskabets mål for forbedring af levevilkårene og harmonisk udvikling

af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed; traktaten indeholder ikke den fornødne særlige hjemmel hertil;

denne udveksling af oplysninger vedrørende forureningsniveauet er et af de elementer, som vil gøre det muligt at følge tendenserne på langt sigt og de forbedringer, som følger af anvendelsen af gældende nationale bestemmelser og fællesskabsbestemmelser;

der bør med den i denne beslutning foreskrevne udveksling af oplysninger kunne foretages en sammenligning, der er så signifikant som mulig af resultaterne af de målinger, der er foretaget af prøveudtagnings- og målestationerne;

den udveksling af oplysninger, som denne beslutning foreskriver, gør det muligt at opstille grundlaget for et system til overvågning af forureningen af fersk overfladevand på fællesskabsplan og vil kunne blive et led i det verdensomspændende system til miljøovervågning inden for De forenede Nationers miljøprogram;

for at disse mål kan nås, er det nødvendigt, at medlemsstaterne tilsender Kommissionen oplysninger vedrørende bestemte parametre for fersk overfladevand; Kommissionen udarbejder på grundlag heraf en sammenfattende rapport, som den sender til medlemsstaterne;

fortegnelsen over stationer i bilag I kan efter anmodning fra den pågældende medlemsstat ændres af Kommissionen, såfremt bestemte kriterier er opfyldt;

⁽¹⁾ EFT nr. C. 178 af 2. 8. 1976, s. 48.

⁽²⁾ EFT nr. C 285 af 2. 12. 1976, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. C. 112 af 20. 12. 1973, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 3.

den tekniske udvikling nødvendiggør en hurtig tilpasning af de tekniske forskrifter, der er fastsat i bilag II; for at lette iværksættelsen af de nødvendige foranstaltninger hertil er det nødvendigt at fastsætte en procedure, som indfører et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for udvalget for tilpasning af denne beslutning til den tekniske udvikling —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Der indføres en fælles procedure for udveksling af oplysninger vedrørende kvaliteten af fersk overfladevand i Fællesskabet.

Artikel 2

1. I denne beslutning forstås ved prøveudtagnings- eller målestationer de stationer, som er anført i bilag I.

2. De oplysninger vedrørende parametrene i første spalte i bilag II, som er omfattet af udvekslingen, er følgende:

- a) resultaterne af de målinger, der er foretaget ved prøveudtagnings- eller målestationerne;
- b) beskrivelse af metoderne for prøveudtagning og opbevaring af prøverne samt de anvendte målemetoder og angivelse af den hyppighed, hvormed prøverne udtages.

Artikel 3

1. Hver medlemsstat udpeger et centralt organ og underretter Kommissionen herom inden 15 dage efter meddelelsen af denne beslutning.

2. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede oplysninger tilsendes Kommissionen gennem hver medlemsstats centrale organ.

3. De i artikel 2, stk. 2, litra a), omhandlede data fremlægges i den form og med det antal betydende cifre, der er angivet i spalte 2 og 3 i bilag II.

4. Oplysningerne vedrørende et kalenderår skal tilstilles Kommissionen mindst hver 12. måned.

5. Kommissionen udarbejder hvert år en sammenfattende rapport på grundlag af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede oplysninger. Til hver medlemsstats centrale

organ oversendes til gennemsyn den del af udkastet til rapport, som vedrører de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har indgivet. Eventuelle bemærkninger til dette udkast optages i rapporten. Den endelige udgave sendes til medlemsstaterne.

6. Kommissionen vurderer, hvor effektiv udvekslingen af oplysninger er, og forelægger i givet fald senest tre år efter meddelelsen af denne beslutning forslag for Rådet med henblik på at forbedre denne procedure og om nødvendigt at harmonisere målemetoderne.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne indsender gennem de centrale organer de i artikel 2, stk. 2, omhandlede oplysninger, første gang inden seks måneder efter meddelelsen af denne beslutning.

2. De første oplysninger, der indgår i udvekslingen, er dem, der er indsamlet i løbet af det kalenderår, der går forud for meddelelsen af denne beslutning.

Artikel 5

1. Fortegnelsen i bilag I kan ændres af Kommissionen efter anmodning fra den pågældende medlemsstat.

2. Kommissionen foretager denne ændring, når den har sikret sig, at følgende kriterier er opfyldt:

— fortegnelsen over prøveudtagnings- og målestationerne skal for så vidt angår hver medlemsstat være tilstrækkeligt repræsentativ med hensyn til målsætningen i denne beslutning;

— stationerne skal være beliggende på steder, som er repræsentative for vilkårene i det omgivende vandmiljø og som ikke er under direkte og umiddelbar indflydelse fra en forureningskilde;

— stationerne skal være i stand til at foretage periodiske målinger af parametrene i bilag II;

— stationerne skal i almindelighed være beliggende i en afstand af højst 100 km fra hinanden ved de vigtigste floder, men ikke ved bifloder;

— stationerne skal være beliggende oven for sammenløb og ikke være udsat for tidevand.

3. Kommissionen underretter Rådet om de godkendte ændringer.

4. Kommissionen forelægger de anmodninger om ændring, som den ikke har kunnet godkende, til Rådets afgørelse.

Artikel 6

De nødvendige ændringer med henblik på at tilpasse fortegnelsen over parametrene til den tekniske udvikling, formen herfor og de betydende cifre som specificeret i bilag II vedtages i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 8, forudsat at tilføjelserne til fortegnelsen kun indeholder parametre, der er omfattet af fællesskabsreglerne, og for hvilke der er data til rådighed i samtlige prøveudtagnings- eller målestationer i medlemsstaterne. Ændringer af udtryksformen og betydende cifre må ikke medføre ændringer af de målemetoder, som medlemsstaterne anvender i de forskellige stationer, der er nævnt i bilag I.

Artikel 7

1. Der nedsættes et udvalg for tilpasning af denne beslutning til den tekniske udvikling, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 8

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden sagen for udvalget enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget

afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 41 stemmer, idet der tildeles medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
- b) Såfremt foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller udvalget ikke har afgivet nogen udtalelse, foreslår Kommissionen omgående Rådet de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- c) Har Rådet ikke inden en frist på tre måneder efter, at forslaget er forelagt det, truffet nogen afgørelse, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger.

Artikel 9

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1977.

På Rådets vegne

L. DHOORE

Formand

BILAG I

FORTEGNELSE OVER PRØVEUDTAGNINGS- ELLER MÅLESTATIONER, SOM DELTAGER I UDVEKSLINGEN AF OPLYSNINGER

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Maxau	362,3 km efter Rhin-broen ved Konstanz	Rhinen
Mainz	498,5 km efter Rhin-broen ved Konstanz	Rhinen
Koblenz/Braubach	590,3 km efter Rhin-broen ved Koblenz	Rhinen
Palzem	230,3 km før udløbet i Rhinen	Mosel
Koblenz/Mosel	2 km før udløbet i Rhinen	Mosel
Kleve/Bimmen	864,95 km efter Rhin-broen ved Konstanz på det sted, hvor floden løber ud af Forbundsrepublikken Tyskland	Rhinen
Goch	21,4 km før udløbet i Maas	Niers
Herbrum	284,9 km fra kilden (Kanal-km 212,04)	Ems
Hemeln	11 km efter Werras udløb i Fulda	Weser
Intschede	329,7 km efter Werras udløb i Fulda	Weser
Geesthacht	113 km efter det sted, hvor floden løber ind i Forbundsrepublikken Tyskland (Elben — km 584,5)	Elben
Jochenstein	2 203 km før Donaus udløb	Donau

BELGIEN

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Warneton	nedenfor udløbet i Deule	Lys
Leers-Nord	på det sted, hvor floden løber ind i Belgien	Espierre
Doel	på det sted, hvor floden løber ud af Belgien	Schelde
Bléharies	på det sted, hvor floden løber ind i Belgien	Schelde
Erquelinnes	på det sted, hvor floden løber ind i Belgien	Sambre
Heer-Agimont	på det sted, hvor floden løber ind i Belgien	Maas
Lanaye-Ternaaien	på det sted, hvor floden løber ud af Belgien	Maas
Martelange	på det sted, hvor floden løber ud af Belgien	Sure
Zelzate	på det sted, hvor floden løber ud af Belgien	Kanal Gand-Terneuzen

DANMARK

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Nåby	station nr. 57.12	Suså
Nr. Broby	station nr. 45.01	Odense Å
Tvilum bro	station nr. 21.01	Gudenå
Ahlergård	station nr. 25.05	Skjern Å

FRANKRIG

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Méry	før udløbet i Aube (St 6 000)	Seinen
Montereau	før udløbet i Yonne (St 14 000)	Seinen
Melun	(St 47 000)	Seinen
Paris	Tolbiac-broen (St 81 000)	Seinen
St. Rambert	Andrézieux-broen neden for St Rambert (St 9 000)	Loire
Roanne	Villecrest-broen oven for Roanne (St 13 000)	Loire
Orléans	neden for Orléans (St 51 000)	Loire
Nantes	oven for Nantes (St 137 000)	Loire
Toulouse	neden for Toulouse (St 161 000)	Garonne
Lamagistère	efter udløbet i Aveyron (St 117 000)	Garonne
Couthures	i nærheden af Couthures, neden for udløbet i Avance (St 81 000)	Garonne
Auxonne	ved Pont de France (St 11 000)	Saône
Mulatière	før udløbet i Rhône (St 59 000)	Saône
Pont Carnot	neden for Geneve-søen oven for slusen ved Genissiat (St 67 000)	Rhône
Lyon	før udløbet i Saône ved Poincaré-broen (St 98 000)	Rhône
Saint-Vallier	før udløbet i Isère (St 104 000)	Rhône

IRLAND

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Slane Bridge	ca. 12 km neden for Navan (N 96 74)	Boyne
Corofin Bridge	ca. 19 km neden for Tuam (M 42 43)	Clare
Graiguenamanagh Bridge	ca. 29 km neden for Muine Bheag (Bagenalstown) (S 71 44)	Barrow
Killavullen Bridge	ca. 13 km neden for Mallow (W 65 99)	Blackwater (Munster)

ITALIEN

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Ponte d'Adige	308 km før udløbet	Adige
Trento	253 km før udløbet	Adige
Badia Polesine	66 km før udløbet	Adige
Meirano	591 km før udløbet	Po
Cremona	281 km før udløbet	Po
Boretto	216 km før udløbet	Po
Borgo Forte	184 km før udløbet	Po
Ponte-lagoscurio	91 km før udløbet	Po
Ponto degli Albergi	38 km før udløbet	Metauro
Subbiano	178 km før udløbet	Arno
Nave di Rosano	120 km før udløbet	Arno
Capraia	70 km før udløbet	Arno
San Giovanni alla Vena	37 km før udløbet	Arno
Ponte Felcino	300 km før udløbet	Tiberen
Ponte Nuovo	273 km før udløbet	Tiberen
Rom	43 km før udløbet	Tiberen

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Wasserbillig	før udløbet i Mosel	Sure

NEDERLANDENE

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Lobith	på det sted, hvor floden løber ind i Nederlandene	Boven Rijn
Kampen	133 km efter det sted, hvor Rhinen løber ind i Nederlandene	IJssel
Gorinchem	93,5 km efter det sted, hvor Rhinen løber ind i Nederlandene	Boven Merwede
Vreeswijk	89 km efter det sted, hvor Rhinen løber ind i Nederlandene	Lek
OM 42	Puttershoek, 120 km efter det sted, hvor Rhinen løber ind i Nederlandene	Oude Maas
NM 34	nær ved øen Brienoord, 134 km efter det sted, hvor Rhinen løber ind i Nederlandene	Nieuwe Maas

NEDERLANDENE (fortsat)

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Eijsden	4,5 km efter det sted, hvor Maas løber ind i Nederlandene	Maas
Lith	201 km efter det sted, hvor Maas løber ind i Nederlandene	Maas
Keizersveer	248 km efter det sted, hvor Maas løber ind i Nederlandene	Bergse Maas
H 9	Haringvlietbrug (Haringvlietbroen)	Haringvliet
H 12	nær Haringvlietdam	Haringvliet
IJ 17	ved Keteldieps udløb, 143 km efter det sted, hvor Rhinen løber ind i Nederlandene	Keteldiep
IJ 23	midt i IJssel Meer	IJssel Meer

DET FORENEDE KONGERIGE

Prøveudtagnings- eller målestationer		Floder
Chollerford	6 km oven for sammenløbsstedet (NY 919 706)	N Tyne
Warden Bridge	800 m oven for sammenløbsstedet (NY 910 660)	S Tyne
Wylam Bridge	umiddelbart oven for tidevandsgrænsen (NZ 119 645)	Tyne
Derwenthaugh	1,3 km oven for tidevandsgrænsen (NZ 187 607)	Derwent
Whitford Bridge	3 km oven for tidevandsgrænsen (SY 262 953)	Axe
Tregony Gauging Station	6 km oven for tidevandsgrænsen (SW 921 445)	Fal
Devoran Bridge	umiddelbart oven for tidevandsgrænsen (SW 791 394)	Carnon
Forge Weir Halton	1,5 km oven for tidevandsgrænsen (SD 514 648)	Lune
St Michael's Weir	umiddelbart oven for tidevandsgrænsen (SD 462 411)	Wyre
Samlesbury	1,5 km oven for tidevandsgrænsen (SD 589 304)	Ribble
Teddington Weir	(TQ 171 714)	Themsen
Chetwynd	(SK 187 138)	Tame
Nottingham	(SK 581 383)	Trent
Yoxall	(SK 131 177)	Trent
Fochabers	4 km oven for tidevandsgrænsen (NG 341 596)	Spey
Craigiehall	3 km oven for tidevandsgrænsen (NT 165 752)	Almond
Renton Footbridge	umiddelbart oven for tidevandsgrænsen (NS 389 783)	Leven

BILAG II

PARAMETRE, SOM ER GENSTAND FOR UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Udtryksform og betydende cifre for data i forbindelse med parametrene

	Parametre	Udtryksform	Betydende cifre	
			før kommaet	efter kommaet
Fysiske	vandmængde ⁽¹⁾ (ved prøveudtagningen)	m ³ /sec	××××	××
	temperatur	°C	××	×
	pH	pH	××	×
	ledningsevne ved 20° C	μS cm ⁻¹	(<100) ××	(≥100) ×××
Kemiske	chlorider	mg/l Cl	(<100) ××	(≥100) ×××
	nitrat	mg/l NO ₃	×××	××
	ammonium	mg/l NH ₄	×××	××
	opløst ilt	mg/l O ₂	××	×
	BOD ₅	mg/l O ₂	×××	×
	COD	mg/l O ₂	×××	×
	fosfor i alt	mg/l P	××	××
	overfladeaktive stoffer, som reagerer med methylblåt	ækv. mg/l natrium-lauryl sulfat	××	××
	cadmium i alt	mg/l Cd	×	××××
	kviksølv	mg/l Hg	×	××××
Mikrobiologiske	fækale colibakterier	/100 ml	××××××	
	colibakterier i alt ⁽²⁾	/100 ml	××××××	
	fækale streptokokker ⁽²⁾	/100 ml	××××××	
	salmonella ⁽²⁾	/1 l	×	

⁽¹⁾ Datoen for prøveudtagningen skal være angivet.⁽²⁾ Der skal ske udveksling af oplysninger i forbindelse med denne parameter, for så vidt den måles.

RÅDETS DIREKTIV

af 12. december 1977

om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i forbindelse med udøvelse af transportvirksomhed inden for personbefordring og transportvirksomhed inden for godstransport ad landevej omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed

(77/796/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har med direktiv 74/561/EØF⁽³⁾ og 74/562/EØF⁽⁴⁾ fastlagt visse betingelser for adgang til erhvervet med godstransport og erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport, og med hensyn til de af disse direktiver omfattede erhverv bør de sikres gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i forbindelse med udøvelse af transportvirksomhed; de i fornævnte direktiver omhandlede virksomheder er kun berørt af dette direktiv, for så vidt som det drejer sig om selskaber i henhold til artikel 58 i traktaten;

hvad angår hæderlighed og økonomisk evne bør fremlæggelsen af passende dokumenter, der er udstedt af en kompetent myndighed i transportudøverens hjemland eller seneste opholdsland, anerkendes som tilstrækkeligt bevis for at få adgang til de pågældende erhverv i et værtsland;

hvad angår faglige kvalifikationer skal værtslandet som tilstrækkeligt bevis anerkende den attest, der udstedes i medfør af fællesskabsbestemmelserne om adgang til erhvervet som udøver af transportvirksomhed;

i det omfang medlemsstaterne også gør lønmodtageres adgang til at optage og udøve de af dette direktiv omfattede former for virksomhed betinget af, at de er i besiddelse af faglig viden og dygtighed, skal dette direktiv ligeledes finde anvendelse på denne kategori af personer; af samme grund bør bestemmelserne om bevis på hæderlighed og på, at der ikke har foreligget konkurs, ligeledes finde anvendelse på lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger vedrørende etablering på deres område af de fysiske personer og selskaber, som er nævnt i afsnit I i det almindelige program for fjernelse af hindringer for den frie etableringsret, med hensyn til de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

2. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på de statsborgere i medlemsstaterne, der i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet⁽⁵⁾ som lønmodtagere skal udøve i de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed.

Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på de former for virksomhed, der er omfattet af Rådets direktiver 74/561/EØF og 74/562/EØF.

Artikel 3

1. Med forbehold af stk. 2 og 3 anerkender et værtsland med hensyn til adgang til en af de i artikel 2

(1) EFT nr. C 125 af 8. 6. 1976, s. 54.

(2) EFT nr. C 197 af 23. 8. 1976, s. 35

(3) EFT nr. L 308 af 19. 11. 1974, s. 18.

(4) EFT nr. L 308 af 19. 11. 1974, s. 23.

(5) EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

omhandlede former for virksomhed som tilstrækkeligt bevis på hæderlighed eller på, at der ikke har foreligget konkurs, fremlæggelse af en straffeattest eller i mangel heraf et tilsvarende dokument, der er udstedt af en kompetent retslig eller administrativ myndighed i transportudøverens hjemland eller tidligere opholdsland, og hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

2. Når en medlemsstat af sine statsborgere kræver visse hæderlighedsbetingelser, som ikke kan godtgøres ved det i stk. 1 nævnte dokument, skal denne stat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra andre medlemsstater acceptere en attest, som er udstedt af en kompetent retslig eller administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som bekræfter, at disse betingelser er opfyldt. Disse attester skal indeholde de nøjagtige oplysninger, som værtslandet tillægger betydning.

3. Såfremt det i henhold til stk. 1 og 2 krævede dokument ikke udstedes af hjemlandet eller det seneste opholdsland, kan der i stedet fremlægges en beediget erklæring eller en erklæring på tro og love afgivet af den pågældende over for en kompetent retslig eller administrativ myndighed eller eventuelt en notar i hjemlandet eller det seneste opholdsland, der udsteder en attest til vitterlighed af denne ed eller denne erklæring på tro og love. Erklæringen om, at der ikke har foreligget konkurs, kan ligledes afgives for et kompetent, fagligt organ i samme land.

4. De i overensstemmelse med stk. 1 og 2 udstedte dokumenter må på fremlæggelsestidspunktet ikke have været udstedt mere end tre måneder tidligere. Denne betingelse gælder ligeledes for de erklæringer, der afgives i overensstemmelse med stk. 3.

Artikel 4

1. Kræves der i et værtsland attestation for økonomisk evne, skal dette land, på lige fod med attestationer udstedt på dets eget område, anerkende tilsvarende attestationer fra banker i hjemlandet eller det seneste opholdsland eller fra andre organer, som dette land måtte have udpeget.

2. Såfremt en medlemsstat over for sine egne statsborgere stiller særlige betingelser med hensyn til økonomisk evne, som ikke kan anses for bevist ved det i stk. 1 omhandlede dokument, skal denne stat som tilstrækkeligt bevis for statsborgere fra andre medlemsstater ac-

ceptere en attest, som er udstedt af en kompetent administrativ myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland, og som bekræfter, at disse betingelser er opfyldt. Disse attester skal indeholde de nøjagtige oplysninger, som værtslandet tillægger betydning.

Artikel 5

1. Som tilstrækkeligt bevis for faglig dygtighed anerkender medlemsstaterne de attester, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 74/561/EØF og i artikel 2, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 74/562/EØF, og som er udstedt af en anden medlemsstat, når de er udstedt på grundlag af en af ansøgeren bestået eksamen eller 3 års praktisk erfaring.

2. For så vidt angår de fysiske personer og virksomheder, der inden 1. januar 1975 i henhold til nationale bestemmelser i en medlemsstat har haft tilladelse til at udøve erhvervet med godstransport eller erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og/eller international transport, og såfremt de omhandlede foretagender er selskaber i henhold til artikel 58 i traktaten, anerkender medlemsstaterne som tilstrækkeligt bevis for faglig dygtighed en attest om faktisk udøvelse af den pågældende form for virksomhed i en medlemsstat i en periode på tre år. Højest fem år må forløbe fra denne virksomheds ophør til attestens indgivelse.

Når de er tale om et foretagende, attesteres den faktiske udøvelse af virksomheden for en af de fysiske personer, som faktisk leder foretagendets transportvirksomhed.

Artikel 6

Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 7 fastsatte frist de myndigheder eller organer, der er kompetente til at udstede de i artikel 3 og 4 omhandlede dokumenter samt den i artikel 5, stk. 2, omhandlede attest. De giver straks de andre medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1979 og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 1977.

På Rådets vegne

L. DHOORE

Formand